

Så er der sæsonskifte

Nu dukker vinterens arter så småt op i haver, på marker og til havs. De kommer gerne fra nord og giver nye sæsonoplevelser.

Af Carl Johan Corneliussen, Sorø

Fotos fra [Danmarks Fugle \(dofbasen.dk\)](http://Danmarks Fugle (dofbasen.dk))

Efterårsvejret er for alvor ved at vise tænder, og nu skifter også fuglene lidt ud i rækkerne, og vi ser andre arter, når vi færdes.

Har man et Rønnebærtræ i haven, er det tiden, hvor man kan opleve Vindrossel sidde og æde sig tyk i de røde bær. De flyver gerne i flokke og kan i flugten kendes på, at de ser spidse ud og klapper vingerne ind og lader sig svæve et kort øjeblik. Når de sidder på jorden, ligner de en sangdrossel med rødt under vingerne. På klare nætter kan man også høre deres høje kald oppe mellem stjernerne.

Vindrossel

Sjagger

Sammen med dem kan man opleve Sjagger. Den skræpper nærmest, når flokken lander. Den er lidt større end solsorten, og slår sig også ned i haver og elsker nedfaldsæbler. Den ligner i flugten en stor solsort med lidt for store brede vinger. Når den sidder på jorden, har den ligesom en grå hætte ned over hoved og hals og brunrødt bryst i det spættede.

For nylig blev der set 285.000 Sjagger ved Falsterbo, og lidt senere på dagen blev de set igen ved Gedser Fuglestation. Fuglestationen skrev en flot historie om det. Den kan læses her: https://www.gedserfuglestation.dk/blog?post_id=1947

Her på Vestsjælland er det ikke helt så almindeligt med *Silkehale* som det kan være i Nordsjælland, hvor de kan komme i tusindvis fra nord i en kold vinter. Men de dukker af og til op og høres på deres nærmest ringlende kald. De er også vilde med bær og kan rydde et træ på kort tid, når en stor flok lander.

De kendes også på det gule på svingfjerene og halespidsen og den fine lille fjertop på hovedet.

Mange har nok også bemærket de småflokke af *Grønsisken*, der har indfundet sig på det seneste. De farter lidt hvileløst rundt i haverne fra træ til træ og kommer med deres små kald.

Tager man en tur ud over landet, så er tiden til de store svaneflokke på markerne ved at være der. Det betyder, at Sangsvane og den lidt sjældnere Pibesvane nu kan ses. De er begge mindre end Knopsvanen, der heller ikke færdes lige så meget på markerne. Den letteste måde at kende forskel på de to er at se på det gule på næbbet. Pibesvanen har mindst gult og er mindst.

Sangsvaner

Pibesvaner

Bramgæssene er også over os og kan dække en hel mark, når store flokke slår sig ned. Sammen med Bramgås kan man være heldig at finde den lidt sjældne Rødhalsset Gås. Den ses oftest i flokke af Bramgås.

En Rødhalsed Gås blandt Bramgæs

Tænk også over, at hvis man ser en meget stor Bramgås, der kun har et hvidt komma bag øjnene,

så er det nok en *Canadagås*.

Til havs er det nu tiden, hvor Ederfugle i tusindvis raster og sammen med dem gerne Sortand. I flokkene af Ederfugl skal man lige kigge en ekstra gang, for man kan være heldig at få en Kongeederfugl at se. Især hannen med det helt specielle blå og grønne hoved med orange pandeknop ser fantastisk ud.

Ederfugle og blandt dem en han Kongeederfugl

Ligesådan kan man mellem Sortænderne være heldig at finde flere forskellige sjældne arter af Sortand. Det kan være Brilleand eller Amerikansk Sortand. Kig lidt i Felthåndbogen før turen, så man ved, hvad man skal kigge efter.

Sortænder og en Brilleand

Når man så kører hjem over landet i skumringen, kan man lige holde øje med, om der skulle være en flok Rød Glente, der går til ro i en lille lund. Der har gennem mange år ved Tissø og Buerup været steder, hvor mange Rød Glente har slået sig ned for natten hver aften om vinteren. Hvor det bliver i år, hvis vi er heldige, må vi se. Der er nok nogen, der taster i DOFbasen, så vi kan køre ud og opleve det.

Det her er bare nogle enkelte af de mange fugle, der venter derude.

God fornøjelse og tast meget gerne det I ser i DOFbasen.